

navnlig altsaa Hensynet til den mellemkommunale Skattefordeling, i Landstinget ikke mente at kunne opnåa noget Resultat, foretrak man ud af dette Lovforslag at drage de Bestemmelser, for hvis Gennemførelse der var særlig Trang, nemlig de Bestemmelser, som gik ud paa at skabe ny Skatteobjekter. Det var Beskatningen af Aktieselskaber og lignende Selskaber, som jo efter den nugældende Skattelovgivning ere skattefri over for Kommunerne, og det var tillige Beskatningen af de Personer, som drive Næring i en Kommune uden der at have skattepligtigt Ophold. Det er disse Bestemmelser, som findes optagne i det foreliggende Lovforslag saaledes, som dette blev vedtaget af Landstinget i forrige Samling. Jeg skal hertil kun føje, at naar man saaledes har taget en Del af Lovforslaget om den kommunale Beskatning ud og behandlet den selvstændig, saa har det ikke fra Landstingets Side ifølge de Udtalelser, som fremkom fra det af Landstinget nedsatte Udvalg og under de senere Forhandlinger i Salen, og heller ikke fra Regeringens Side været Mening, at man dermed skulde skrinlægge den mere omfattende kommunale Skattereform. Det er nu Meningen, at man søger at afhjælpe de Mangler, til hvis Afhjælpning der for Øjeblikket er den stærkeste Trang til Stede, og tillige de Mangler, som man lettest mener kunne afhjælpes, fordi man lettest derom kan blive enig. Men Spørgsmaalet om en almindelig Revision af vor kommunale Skattelovgivning slaar fremdeles aaben og skal ingenlunde lades ude af Syne.

Forslag til Lov om Næringsdrift har været fremført her i Tinget i Samlingerne 1893—94, 1894—95 og 1895—96 og fremsættes nu for saa vidt uforandret, som der kun er foretaget nogle enkelte Ændringer, der vare nødvendige af Hensyn til, at jeg i Aar fremsætter for det høje Ting et Lovforslag om Beværetning og Handel med Brændevin m. m. Som bekendt har Lovforslaget i de tidligere Samlinger her i Tinget ikke naaet til 2den Behandling. Jeg skal tillade mig at henvise til, at der hos en meget stor Del af Befolkningen er et stærkt Ønske om at faa en Revision af den gældende Næringslovgivning, og jeg skal derfor udtale Haabet om, at man vil naa til at faa denne Sag fremmet i indeværende Samling. Jeg har Grund til at antage, at naar det ikke tidligere er sket, har dette været fremaldt ved, at man i Udvalget har bestræbt sig for at komme til Enighed om væsentlige Punkter i Lovforslaget, uden at denne Bestræbelse er lykkedes. Hvis det er saaledes, vil jeg jo haabe og inderlig haabe, at man i denne

Samling kan naa at komme til et godt Resultat i saa Henseende. Men skulde det nu ikke være muligt, vil jeg for Sagens Skyld meget ønske, om de afvigende Meninger, som saaledes maatte være til Stede i Udvalget, kunde finde deres Udtryk og Begrundelse i en Udvalgsbetænkning, og vi saaledes kunde komme til en Drøftelse af Sagen her i Salen.

Forslaget til Lov om Beværetning og Handel med Brændevin, Vin og skattepligtigt Æl er nyt, og jeg skal tillade mig at omtale det noget nærmere. Det fremtræder som et særligt Lovforslag, medens de Regler, som Lovforslaget indeholder, nemlig om Beværetning og Handel med Brændevin, nu udgøre en Del af den gældende Næringslovgivning. Smidlertid har Forholdet altid været dette ogsaa i den nugældende Lovgivning, at man har betragtet Beværetning og Handel med Brændevin som et Forhold, der ikke blev behandlet ud fra de almindelige politiske Synspunkter, som gøre sig gældende ved de almindelige Næringer, ved Haandværk, Industri og Handel. Men hertil kommer et nyt Synspunkt, nemlig den Fare, som Misbrug af stærke Drikke rumme for Samfundet. Der har derfor altid for Beværetning været gældende særlige Regler, og jeg skal i saa Henseende henvise til, at Næringsloven gør Udkomst til at udøve Beværetning paa Landet afhængig af kongelig Bevilling, medens den derimod ganske vist for Købstædernes Vedkommende lader Afdgangen være fri og kun gør den afhængig af Borgerskabet. Men ved Tillæget til Næringsloven af 1873 gik man borti herfra, idet man gav Købstadkommunerne Tilladelse til under Indenrigsministeriets Approbation at fastsætte Vedtægter, hvorved man meget stærkt begrænsede Afdgangen til Beværetning. Der har saaledes hidtil været en stærk Begrænsning af Næringerne baade i Købstæderne og paa Landet, og dertil kommer endelig, at disse Næringer have været belagte med en særlig Afgift, den saakaldte Brændevinsafgift, hvis Formaal netop ogsaa har været at begrænse Antallet af dem, som vilde udøve Næringer. Ud fra dette Synspunkt skrev Ministeriet til Næringslovskommissionen, da denne blev nedsat i 1890, at man foreløbig ikke ønskede de Bestemmelser i Næringslovgivningen, som handle om Beværetning og Handel med Brændevin, behandlede af Kommissionen, men at man vilde gøre dem til Genstand for en særlig Behandling i Henhold til et af Regeringen udarbejdet Lovforslag. Et saadant Lovforslag blev da tilsendt Næringslovskommissionen i det følgende Aar og af denne taget under Behandling. Dette Lovforslag findes trykt